

BİREY'DE MUTLU BİR "BİREYİM" BEN

Bütün kış yağan yağmurlar, sanki baharı büyötmek için uğraşmıştı. Açılan yapraklar yeni dallarına sarılırken, güneşe selam veriyorlardı. Herkes rengarenk elbiseler içinde, baharın gelişini ateşler yakarak kutluyordu. Çiçekler tomurcuk halde bile kokusunu yaymaya başlarken, ben de bu bahar sevinci ile başlamalıydım Birey'li olmanın serüvenine. Daha önce birkaç defa gelmişim buraya ve abim en başarılı öğrencilerinden biriydi buranın. Sanki hep buradaymışım gibi her zamanki güven veren sıcak karşılama ile girdim okulum Birey'in kabul sınavına. Etrafımdaki herkesi ve her şeyi önceden tanıyor gibiydim. Sınıfım, sıram, arkadaşlarım... İşte o anda her şeyi bilmek geliyordu içimden. Sorulabilecek en zor soruları bir çırpıda çözmek istiyordum. Zaman, hız sınırını aşmış ve kontrolümden çıkmış gibiydi. Terleyen avuçlarım, daha sık atmaya başlayan kalbim ve kısa soluk alışlarım... Bütün bunlar iyi bir Birey'li olma isteğinden başka bir şey değildi.

Emekleyerek başladığım ilkokuldan koşarak geldim buraya. Yeni bir sınıfım, yeni arkadaşlarım ve öğretmenlerim oldu. En çok da sınıfın kalabalık olmadığına sevindim. Dört yıl boyunca elli kişilik bir sınıftan sonra geldiğim bu yer, gelecekle ilgili hayallerimin daha da büyümesini sağladı. Olmak istediğim yerde bana benzeyen arkadaşlarımla kendime olan güvenim artmış, elimden gelenin çok daha fazlasını yapmak istiyordum. Amacım özgür düşünen; sanata, bilime ve çevreye duyarlı bir birey olmamın ayrıcalığını yaşamak olmalıydı. Okuldaki ilk günlerimde yan flüt çalabildiğimi öğrenen öğretmenlerim ve arkadaşlarım çok şaşırmışlardı. Bu konuda yetenekli olduğumu düşünüyordum. Öyle ki gittiğim konservatuvarda kısa sürede bir konçerto çalabildiğim için bir gazetede haber konusu bile olmuşum. Okulumuzun düzenlediği bir etkinlikte kendimi gösterme fırsatı buldum. Ertesi gün okula gittiğimde bir yan flüt öğretmenin okulda göreve başladığını öğrendim. O gün çok ama çok mutlu olmuşum. Birey'de birey olmanın ayrıcalığını hissettim ve zaman kaybetmeden derslerime daha çok çalışmaya, geleceğimle ilgili yeni kararlar almaya başladım.

İyi bir meslek sahibi olmanın yanında çok iyi bir ressam veya müzisyen olunabilir. Modadan anlayan bir mimar, tiyatro sanatçısı bir doktor... Belki de sadece bir müzisyen olmak değil benim amacım. Ya da sadece iyi bir avukat olmak yetmeyecek bana. Geleceğimi önce iyi bir insan olmak üzerine kurarken aklımda hep sevdiğim bir enstrümanı iyi çalabilen iyi bir avukat olmak var. Haksızlıklarla savaşmak ve iyi insanların hakkını savunmanın yanında doğayı korumak da görevim olmalı. Kadınlara ve çocuklara şiddetin uygulanmadığı bir dünyada yakılan ormanlarımızın, kirlenen sularımızın ve griye boyanan mavi gökyüzümüzün hesabını sorabilmeliyim. Bazen kendi kendime insanların kötü davrandıkları sokak hayvanlarının ve en az bizim kadar yaşama hakkına sahip olan diğer canlıların da haklarını savunmam gerektiğini düşünüyorum. Dünya güzelliklerle dolu olsa, kimse kimseye kötülük yapmıyor olsa, savaşlar yerine barış ve dostluk olsa avukat olmayı istemek yerine belki de sadece bir orkestra sanatçısı olmak isterdim.

Şimdi en güzel anılarımı Birey'de biriktiriyorum. En sevdiğim arkadaşlarımla paylaşırken hayal dünyamı, öğretmenlerimin çabasına hayran kalıyorum. Işığı hiç sönmeyen birer meşale gibi sürekli aydınlatıyorlar uzun yolumu. Her gün aynı heyecanla ve aynı sabırsızlıkla okuluma gitmek mutlu ediyor beni. Birey'de mutlu bir bireyim ben. Şafak vakti uçmaya hazır ilk kuşun kanat çırpışıyla uyanıyorum her gün. Zamanı geldiğinde sabahın ilk ışıklarıyla günün ilk uçan kuşu olmak için...

Hazal KAYA